

[Alfred Jensen.]

tale om nogen nævneværdig forhøjelse af det offentliges tilskud til arbejdsløsheds-kasserne.

Der blev i går fremlagt en tryksag fra statistisk departement, Statistiske Efterretninger nr. 56 fra 24. november, og der findes en statistik over ledigheden i de sidste 3 år. Nu må det siges, at man opererer med arbejdsløshedstallene på en sådan måde, at det praktisk taget ikke er muligt at drage sammenligninger. I en periode før anden verdenskrig opererede man med tal for de ugentlige tilmeldinger. Der blev anket over det og sagt, at dette tal var for stort, og der er naturligvis en vis grad af sandhed heri. Senere gik man over til at tage tallet på en bestemt dag i månedens slutning, men nu opererer man med ugentlige tal og foretager beregninger på grundlag af dem. Man har altså opereret med forskellige tal; hvilke der er de mest korrekte, skal jeg ikke afgøre; det kunne man måske nok finde ud af gennem et nøjere studium, men det, man kan konstatere, er, at der er forskelle i disse beregninger og de tal, man kommer frem til. Det nummer af Statistiske Efterretninger, der lå inde i læseværelset i går, viser, at vi i en 12 måneders periode, nemlig perioden fra 1. november 1956 til 31. oktober 1957, havde en ledighed på 10,2 pct.; for året efter er den også opgjort til 10,2 pct., men i 1958-59, i perioden indtil 1. november, er man kommet ned på 6,6 pct. Jeg må gå ud fra, at der er noget hold i de beregninger, der her foreligger, og det vil altså sige, at der er en reduktion i arbejdsløshedstallet på 35 pct.

Hvis man tænker sig, at det giver sig udslag i en reduktion på 35 pct. i det offentliges tilskud, vil det sige, at det forslag, mit parti har udarbejdet og lagt frem til behandling her, ikke ville bevirke en større udgift for staten — eller det offentlige, må jeg hellere sige for ikke at forkludre problemerne — end 238 mill. kr.; den udgift, man havde i året 1957-58, var på 221 mill. kr. Det forslag, der her foreligger, er altså egentlig et realitetsforslag, et forslag, som fortjener behandling, og jeg forstår ikke, hvorfor ministeren afviser det på den måde, han har gjort. Jeg kan til nød forstå, at ministeren ønsker at fremkomme

med sine ønsker og ændringer til arbejdsløshedsloven i form af et eget forslag; men jeg ser ikke rettere, end at det ville være en fordel, om man lod et forslag som dette gå til udvalgsbehandling, hvor ministeren så kunne fremlægge sin skitse til et forslag og få den drøftet. Der er jo hjemmel i forretningsordenen til en sådan forhåndsdrøftelse. Det kan ikke afskære ministeren fra at udarbejde sit forslag og få det sat til behandling her i tinget.

Som hele situationen er for beskæftigelsen og for de arbejdsløse, forekommer det mig, at det ville være rimeligt, at man valgte en sådan fremgangsmåde. Jeg mener, at tiden er gunstig til at foretage en sådan ændring; jeg mener også, at denne gunstige tilstand bør benyttes til at foretage en drøftelse og gennemførelse af forbedringer, for man skal jo ikke glemme, at selv om der foreligger et arbejdsløshedstal på 6,6 pct. efter det statistiske departements beregninger, havde vi alligevel i sommerens bedste tid omkring 20 000 ledige, vi havde i året 1958 68 400 ledige, og hvis man går ud fra det tal, som statistisk departement har opgjort på grundlag af ugetallene, havde vi i en periode, november-oktober, altså den samme periode, som jeg talte om før, 45 800 ledige daglig, og det vil sige, at det er et stort og et såre vigtigt problem, at det er et spørgsmål, som ikke alene angår 45 800 personer, men langt, langt flere, al den stund de fleste jo dog har arbejde imellem. Derfor vil jeg tro, at de problemer; vi her behandler, direkte i form af understøttelse berører imellem 150 000 og 200 000 arbejdere, og derfor synes jeg, man skulle have problemerne frem til behandling på en sådan måde, at man får en betryggende løsning af disse spørgsmål. Jeg ser ikke rettere, end at det er rigtigt, at vort forslag er fremsat, og at det kan bidrage til at sikre en forsvarlig løsning af de spørgsmål, der her er tale om.

Jeg kunne have ønsket, om ministeren også ved denne lejlighed havde beskæftiget sig med spørgsmålet om denne engangshjælp til de arbejdsløse, om han påtænker at indføje noget sådant i forslaget, eller han ikke gør det.

Jeg forstod på ministerens tale, at vort lovforslag skal stemmes ned. Det må jeg så affinde mig med. Men jeg finder ingen